

„Tvoja hlava – ako banka..“ zaznelo kedysi v prvom ročníku na našej hodine. A doteraz mi znie v ušiach ten výbuch smiechu, ktorý tá veta spôsobila. A nielen ona. Ale aj všemožné iné hlášky, ozývajúce sa triedou.

ĎAKUJEM za ne.

Ďakujem

za Joža, ktorý ustavične „nemá penáže“, ale občas mal tráviace ťažkosti a nedokončil túru ;) aj za prvotriednu desiatu, vďaka, mami ;)

za Maja, ktorý písal sci-fi poviedky a mal rád modrú búdku doktora Who,

za Natáliinu báseň Hlohovec na námet Ameriky od Ginberga (aj za rozhovor o chrbtici cestou na prvácku opekačku, aj na splave o hudbe, za napísané básne)

za Filipove večné filozofie o zmysle života, hodín, školy, peňazí a vlastne všetkého, čo je (máš u mňa ešte stále knihu Lidská škvrna),

za Adkine tiché sedenie tam vzadu, lebo aspoň niekto ticho sedel...aspoň pokiaľ sa nezačalo hovoriť o Japonsku, to sa strhla prudká debata.. :)

za **Deniskine** hrátky na gitare počas nulte hodiny a Oscara Wilda, portrét sa mi páči ;),

za **Emkine** rozžiarené oči, keď sa téma dotkla jej citlivých strún,

za **jemný hlások Jesi**, za jej úsmev a rozhovory očí, ktoré nepotrebovali slová,

za **Ninku**, ktorej priezvisko nikdy nebolo nomen omen, za to, že bola vždy výborne pripravená a za prezentáciu o partizánskom boji,

za **Adá**, ktorý neznášal písať básničky, slohy a podobné haluze, ale vždy bol galantný a slušný, naozaj dobre vychovaný chlap,

za **Samove** politické dišputy, hejteriny, problémové konverzácie a pamätnú vetu: „Viem, že nemám pravu, a viete to aj vy, ale snažím sa nás presvedčiť, že to tak nie je. :D

Za Mikeho, za pizzu, za grafiku časopisu, za to, že značka Škoda sa už navždy bude spájať s ním ;),

za **Laurikino** maľovanie henou, za brušné tance, za jej éterickú krásu, za Malého princa skrz jej štetec,

za **Katkine** koničky, belasé oči a debaty o frajerovi cestou v autobuse.

Za Soničkine všetko – usilovnosť, rybárčenie, údené pstruhy :), ochotu pomôcť vždy, pri každej novej akcii,

za **Adamove** troječky, za definíciu pohodlnosti, za dochrámané kolená, za všetky víkendové storky :D

za **Mirku** – za výlet na Katarínku a upršanú cestu domov, za Malého princa a líšku, za ružu a všetok venovaný čas,

za **Simonku**, jej prezentáciu Maríny, keď ona sama víla-Marína, aká je Tvojej vlasti krajina? :) <3

za Bibkin vzťah k bratovi, za opateru, ktorá ju veľa učí, za koženú bundičku a nádherné šaty na stužkovej,

za Aničku, jej hrdú ženskú náturu, za krásny spev, za usilovnosť, za pani Bovaryovú ;),

za Terezu, jej brutálne nárečie :), recitáciu, klavírne symfónie a výrazný hlas,

za Dominiku, ktorá bola ako oriešok, tvrdá vonku, jemná vnútri,

za Dominiku, ktorá so mnou bežala na vlak, ktorá mi raz verila, ktorá recitovala tak výrazne, že sa celou chodbou ozýval Mackov hlas z Chatrče,

za Beatku, ktorá vedela trafiť kliniec po hlavičke a občas aj do rakvy, za to, že ju stredná škola naučila ľúbiť sa,

za Mateja, za jeho 120% v prvom ročníku, za odvoz domov, za čarovné dišputy pri školskom bufete, za všetko..

za líšku Anitu, ktorá bude vždy súčasťou 1.BA, spolu s nadpriemerne šikovným Dušanom a zdravotáčkou a recitátorkou Majkou.

Veľa ste mi dali. ĎAKUJEM!

Ak Vám môžem ešte niečo popriať, kým odídete každý svojím smerom, nech nájdete samých seba, svoje miesto, kde sa rozzvučí Vaša struna – tá, na ktorú nikto iný nezahrá!